

Warszawa, 21 stycznia 2019 r.

03980200135305
RPW/1981/2019 P
2019-01-23

Podsekretarz Stanu

dot. DLPC-I-0520-25/18

BM-1-0520-871/18

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na *Oświadczenie złożone przez senatora Czesława Ryszkę na 68. posiedzeniu Senatu w dniu 14 grudnia 2018 r.*, przekazane pismem z dnia 19 grudnia 2018 r. Nr BPS/043-68-1978-MS/18, w zakresie właściwości Ministerstwa Sprawiedliwości uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. *o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270, 1076, 357) określa warunki nabywania prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń emerytalnego i rentowych oraz zasady ustalania wysokości świadczeń. Reguluje także zasady i tryb przyznawania oraz wypłaty świadczeń. Decyzje w sprawach świadczeń wydają i świadczenia te wypłacają organy rentowe właściwe ze względu na miejsce zamieszkania osoby zainteresowanej.

Jeżeli zainteresowany kwestionuje w jakimkolwiek zakresie decyzję organu rentowego, ma prawo złożenia odwołania od decyzji do sądu.

Zgodnie z art. 477⁹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360 z późn. zm.) odwołania od decyzji organów rentowych lub orzeczeń wojewódzkich zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności wnosi się na piśmie do organu lub zespołu, który wydał decyzję lub orzeczenie, lub do protokołu

sporządzonego przez ten organ lub zespół, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji lub orzeczenia.

Obowiązujący system prawny gwarantuje zatem każdemu obywatelowi, podlegającemu ubezpieczeniu społecznemu, prawo do świadczeń z funduszu ubezpieczeń społecznych. Jeżeli w ocenie ubezpieczonego organ rentowy odmówił przyznania świadczenia lub błędnie ustalił jego wysokość, ubezpieczonemu służy prawo złożenia odwołania od decyzji do sądu.

W kontekście powyższego nie ulega wątpliwości, że pan M J po otrzymaniu decyzji z dnia 5 grudnia 1991 r., na mocy której uległa zmianie wysokość dotychczasowego świadczenia, był uprawniony złożyć odwołanie do sądu. Na podstawie dokumentów organu rentowego, sąd weryfikuje zaskarżoną decyzję. W razie uznania odwołania za uzasadnione, sąd zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, zmienia w całości lub w części zaskarżoną decyzję.

W tym stanie sprawy przepisy regulujące postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zapewniają należyłą ochronę ubezpieczonym, uprawnionym do świadczeń wypłacanych przez organ rentowy i nie wymagają nowelizacji.

Zagadnienie poruszone przez Pana Senatora na tle sprawy pana M:

J dotyczy przede wszystkim przepisów prawa materialnego, tj. wskazanej na wstępie ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych, która to materia należy do właściwości Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Z tego względu Ministerstwo Sprawiedliwości nie jest władne wypowiadać się w kwestii uprawnienia pana M J do dodatku z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

**PODSEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Sprawiedliwości**

Łukasz Piebiak